

Arrest

nr. 346 278 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar moeder X, op 26 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 18 februari 2022 samen met haar moeder. Op 22 februari 2022 verzoekt verzoeksters moeder om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed wordt ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 8 november 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder en wordt haar internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. X van 6 mei 2025 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 21 mei 2025 dient verzoeksters moeder in hoofde van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 19 januari 2026 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb jij de Georgische nationaliteit, ben je van Georgische origine en ben je christenorthodox. Je bent geboren op 14 januari 2011 in Tbilisi. In 2016 ging je samen met jouw vader T. O. en jouw moeder L. G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) naar Duitsland. Je wist niet waarom. In 2019 keerde je terug naar Georgië met jouw ouders, waar je ging wonen in het dorp Sno, in de regio Kasbegi. Op 17 februari 2022 verliet je Georgië met je moeder en reisden jullie via Polen en voor jou onbekende landen naar België, waar jullie de volgende dag aankwamen.

Op 22 februari 2022 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw moeder verklaarde dat jullie Georgië hadden verlaten omwille van de problemen die jouw vader kende met de huidige regeringspartij, de Georgische Droom. Op 11 januari 2022 vielen onbekende mannen 's nachts jullie huis binnen. Zij zochten naar een CD die jouw vader in het bezit zou hebben gehad. De CD zou beelden hebben bevat van leden van de Georgische Droom in een hotel waar jouw vader werkte als beveiligingsagent. Tijdens de inval werd er geweld gebruikt tegen jou en jouw moeder. Uiteindelijk namen de onbekende personen jouw vader mee. Sindsdien hebben jullie geen informatie meer over hem. Het verzoek van jouw moeder werd op 8 november 2022 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) kennelijk ongegrond verklaard. Jouw moeder diende op 13 december 2022 een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 6 mei 2025 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 21 mei 2025 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je vertelde dat er ongeveer 2 dagen voor jouw verjaardag onbekende mensen naar jullie huis kwamen. Ze waren op zoek naar een CD. Tijdens deze inval werd er aan je haar getrokken en werd je tegen de muur geduwd. Ze dreigden er mee om jou te ontvoeren en te verkrachten. Uiteindelijk namen ze jouw vader mee. Omwille van deze problemen verliet je Georgië met je moeder. Bij terugkeer vrees je dat je zal worden ontvoerd door deze onbekende mensen.

Je legde geen documenten neer ter staving van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 22 februari 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verklaarde dat je Georgië had verlaten omdat er onbekende mensen naar jouw huis waren gekomen. Tijdens de huiszoeking zochten ze naar een CD, gebruikten ze geweld tegen jou en jouw moeder en dreigden ze er mee om jou te ontvoeren en te verkrachten. Uiteindelijk namen ze jouw vader mee. Sindsdien heb je niets meer over hem vernomen. Je vreest dat de personen die problemen hebben met je vader jou ook zullen ontvoeren (CGVS, p. 6-8). Je verklaarde dat er geen andere redenen waren waarom je Georgië verliet en dat je niets anders vreest bij een terugkeer (CGVS, p. 8). Wat betreft deze problemen moet worden benadrukt dat deze door het CGVS reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Het eerste verzoek van jouw moeder werd immers kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS op 8 november 2022 wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 6 mei 2025 dat besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jij werpt hier in het kader van jouw eigen verzoek geen ander licht op. Je verwijst louter naar de inval in jouw huis in januari 2022, naar het feit dat geweld werd gebruikt tegen jou, dat ze er mee dreigden jou te ontvoeren en verkrachten en dat ze jouw vader meenamen. Deze problemen werden echter reeds ongeloofwaardig bevonden in het kader van het verzoek van jouw moeder. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van jouw moeder werd genomen, verwijst ik graag naar haar beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat jouw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat je het grootste deel van jouw leven buiten Georgië doorbracht en dat je een leeftijd tegemoet gaat waarin jouw identiteit op een definitieve wijze wordt gevormd. Bijgevolg zou het niet evident zijn om je te her integreren in de Georgische maatschappij (CGVS, p. 9). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verder haalde jij doorheen het interview zelf geen problemen van die aard aan. Bovendien blijkt uit jouw verklaringen dat je nog familie hebt in Georgië waarmee je een goede band hebt (CGVS, p. 6), dat je nog contact hebt met vriendjes en vriendinnetjes (CGVS, p. 5), dat het goed ging op school in Georgië (CGVS, p. 5) en dat je van je dorp Sno houdt (CGVS, p. 6).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoekster in op de elementen eigen aan haar dossier. Zij betoogt dat zij, in weerwil tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, wel degelijk eigen elementen aanhaalt die niet dezelfde zijn als de elementen in het verzoek van haar moeder. Zij werpt op dat zij verklaarde dat zij thuis werd aangevallen door onbekende mannen toen haar vader werd meegenomen, dat zij aan de haren werd getrokken en werd geduwd en dat zij haar bedreigden en zeiden dat zij haar zouden meenemen en verkrachten. Zij benadrukt dat dit eigen problemen zijn die zij zelf persoonlijk heeft meegemaakt. Volgens

haar kan de commissaris-generaal niet verwijzen naar het feit dat het verzoek om internationale bescherming van haar moeder werd verworpen en haar eigen verzoek niet onontvankelijk verklaren, terwijl haar eigen verklaringen niet in twijfel worden getrokken en zij zelf niet ongeloofwaardig zou zijn. Daarnaast betoogt verzoekster dat uit de veranderende situatie in Georgië en het gegeven dat dit land op heden geen veilig land van herkomst meer is blijkt dat er geen beschermingsmogelijkheden zijn in Georgië en dat dit nog niet het geval was ten tijde van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder, daar haar verzoek kennelijk ongegrond werd verklaard toen Georgië nog werd aanzien als een veilig land van herkomst.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoekster in op het hoger belang van het kind. Na een theoretische uiteenzetting in dit verband met verwijzing naar verschillende verdrags- en wetsbepalingen en een verklaring van het VN Kinderrechtencomité, besluit verzoekster dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat met betrekking tot het hoger belang van het kind, ondanks dat dit een doorslaggevende overweging zou moeten zijn voor de commissaris-generaal. Zij voegt hieraan toe dat zij het grootste deel van haar leven buiten Georgië heeft doorgebracht, dat zij op heden op een leeftijd is waarin haar identiteit op definitieve wijze gevormd wordt en dat zij in België naar school gaat en er goede resultaten behaalt. Zij meent dat zij zich bij terugkeer naar Georgië niet zal kunnen aanpassen, in het bijzonder aan het schoolsysteem.

In een derde en laatste middelonderdeel gaat verzoekster in op het gebrek aan beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst bij toekomstige problemen. Vooreerst hekelt verzoekster dat de commissaris-generaal stelt dat haar beschermingsmogelijkheden al beoordeeld zijn in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder. Volgens haar houdt de verwerende partij hier geen rekening met de veranderde situatie waaruit blijkt dat Georgische burgers die ingaan tegen het beleid worden vervolgd en niet op enige bescherming kunnen rekenen en houdt zij hier evenmin rekening met het feit dat Georgië op heden niet meer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, terwijl dit wel nog het geval was toen het beschermingsverzoek van haar moeder werd onderzocht. Onder verwijzing naar de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 betoogt verzoekster verder dat het gerechtelijk apparaat, ondanks alle hervormingen, in Georgië zeer beïnvloedbaar is, de graad van corruptie zeer hoog is en de ordehandhavers en de instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren bovendien handelen in een klimaat van straffeloosheid. Zij voegt hieraan toe dat de rechterlijke macht in Georgië niet onafhankelijk is en dat, zelfs in gewone zaken, beïnvloeding nooit uitgesloten kan worden. Voorts stelt verzoekster dat uit deze algemene informatie blijkt dat het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig wordt gevoerd en het handelen van de politie beïnvloed kan worden door de connecties van één persoon. Volgens verzoekster heeft het duidelijk ook geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, daar deze zonder transparant debat in december 2021 werd opgedoekt. Verzoekster vervolgt dat de huidige situatie in Georgië verder aantoont dat de overheid niet de wil heeft om haar burgers te beschermen. Zij meent dat er een duidelijke autoritaire tendens merkbaar is sinds Georgische Droom aan de macht is. Voorts gaat zij in op de "*wet op agenten van buitenlandse invloed*" van mei 2024 en de wet inzake bescherming van familiale waarden en minderjarigen. Zij voegt hieraan toe dat Georgische Droom de verkiezingen op 26 oktober 2024 won door op systematische wijze verkiezingsfraude te plegen, hetgeen door het Europees Parlement werd aangeklaagd in een persbericht van 28 november 2024, waaruit zij ook citeert. Verder stelt zij dat Georgische Droom op 28 november 2024 liet weten dat zij de toetredingsgesprekken met de Europese Unie opschorten tot 2028, hetgeen leidde tot massale protesten in bijna alle steden van Georgië, en dat het massaal vreedzaam protest door de autoriteiten hardhandig wordt neergeslagen. Zij verwijst in dit verband naar verschillende internetartikelen. Zij vervolgt haar betoog door, onder verwijzing naar algemene informatie, te stellen dat uit bevindingen van verschillende ngo's blijkt dat manifestanten die gearresteerd werden door de veiligheidsdiensten worden mishandeld – zo worden zij geslagen, beroofd en gedwongen om het hoofd van de veiligheidsdiensten te prijzen, hetgeen soms gefilmd werd –, dat er volgens sommige ngo's sprake is van een systematische mishandeling en foltering van demonstranten en dat journalisten die tijdens de protesten verslag willen uitbrengen systematisch aangevallen worden door de ordediensten. Luidens het verzoekschrift wordt dit alles bevestigd door de COI Focus "*Georgië – algemene situatie*" van 12 februari 2025, waaruit blijkt dat er onvoldoende bescherming is voor burgers in Georgië en dat er verschillende meldingen zijn van zogenaamde lagere politieke profielen die gevisieerd worden in 2024. Verzoekster besluit dat het duidelijk is dat Georgië verder afglijdt richting een autoritaire staat, waarbij de principes van de rechtsstaat op de helling komen te staan, dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met de recente situatie in Georgië en dat deze belangrijke verandering, die betrekking heeft op de beschikbare beschermingsmogelijkheden, een element uitmaakt dat eigen is aan haar verzoek als minderjarige, daar de situatie tijdens de beoordeling van het verzoek van haar moeder anders was.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad om haar te erkennen als vluchteling, ondergeschikt om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 14 april 2026 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus “*Georgië algemene situatie*” van 12 februari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. In de mate dat verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Waar verzoekster verwijst naar “*het hoger belang van het kind*” en verschillende verdrags- en wetsbepalingen waarin dit principe verankerd is, zijnde artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest en artikel 22*bis* van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het “*belang van het kind*” is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekster en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoekster afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoekster. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal was verzoekster bijna vijftien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de redenen

waarom zij niet terug kan naar haar land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoekster toelieten om verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster in het algemeen de vragen begreep en erop kon antwoorden. Verzoekster gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook zelf aan alle vragen alsook de tolk goed begrepen te hebben en had zelf geen verdere vragen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Er was ook bijstand van een tolk Georgisch en verzoeksters advocaat was aanwezig en kon opmerkingen geven. Tot slot blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op haar van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de jonge leeftijd van verzoekster. Met het louter theoretisch betoog in het verzoekschrift over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoekster, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door *in casu* te oordelen dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoekster, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 19 januari 2026, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

De moeder van verzoekster diende zelf een verzoek om internationale bescherming in, dat door de commissaris-generaal op 8 november 2022 kennelijk ongegrond verklaard. Bij arrest nr. 326 250 van 6 mei 2025 bevestigt de Raad dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen werd geen cassatieberoep ingesteld. Deze beoordeling is bijgevolg definitief en geldt eveneens ten aanzien van verzoekster.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na grondige lezing van het dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. De Raad stelt, samen met de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde blijkt dat zij haar eigen verzoek om internationale bescherming volledig berust op en verbindt aan dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, met name de problemen die haar vader (en bij uitbreiding zij) kende(n) met de regeringspartij. Concreet verklaart verzoekster dat zij Georgië heeft verlaten omdat er onbekende mensen naar haar huis waren gekomen, dat zij tijdens de huiszoeking een CD zochten en geweld gebruikten tegen haar en haar moeder en ermee dreigden haar te ontvoeren en te verkrachten en dat zij uiteindelijk haar vader meenamen en zij niets meer van hem vernamen. Zij vreest dat de mensen die problemen hebben met haar vader ook haar zullen ontvoeren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-8). Tot slot verklaarde verzoekster uitdrukkelijk dat er geen andere redenen waren waarom zij Georgië verliet en zij niets anders vreest bij terugkeer (*ibid.*, p. 8).

De Raad merkt op dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder door de verwerende partij op 8 november 2022 kennelijk ongegrond werd verklaard en dat de Raad bij arrest nr. nr. 326 250 van 6 mei 2025 bevestigde dat aan verzoeksters moeder geen internationale bescherming dient te worden toegekend. In dit arrest oordeelt de Raad dat de door haar moeder aangehaalde problemen ongeloofwaardig zijn en dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van deze problemen, een onderzoek naar het voorhanden zijn van nationale bescherming irrelevant is. Aldus, waar zij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, i.e. een vrees ten aanzien van de personen van de regeringspartij met wie verzoeksters vader problemen had, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoekster alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissing die eerder in het kader van het verzoek van haar moeder werd genomen, die vaststaand en definitief is en die ook ten aanzien van haar geldt.

In het verzoekschrift beperkt verzoekster zich voornamelijk tot het louter hernemen van haar verklaringen en tot het eenvoudigweg stellen dat zij wel eigen feiten heeft aangehaald, dat zij zelf persoonlijke problemen meemaakte in deze context en dat de commissaris-generaal zich niet kan beperken tot het louter verwijzen naar de beoordeling van het verzoek van haar moeder, terwijl haar verklaringen zelf niet in twijfel worden getrokken. In deze stelt de Raad vast dat ook de feiten die verzoekster persoonlijk meemaakte in de context van de problemen van haar vader met de regeringspartij reeds door haar moeder werden aangehaald in het kader van haar beschermingsverzoek. Deze problemen, met inbegrip van de persoonlijke feiten die verzoekster meemaakte, werden reeds op definitieve wijze ongeloofwaardig bevonden.

Verder oppert verzoekster in het verzoekschrift dat er geen nationale bescherming voorhanden is in haar hoofde, waarna zij een uitgebreid betoog geeft inzake de actuele situatie in Georgië. In deze benadrukt de Raad dat, hoewel de commissaris-generaal inging op de vraag naar het voorhanden zijn van nationale bescherming in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder, hij in zijn arrest nr. 326 250 van 6 mei 2025 oordeelde dat deze vraag irrelevant was, gelet op de ongeloofwaardigheid van de door haar moeder aangehaalde problemen. De ongeloofwaardigheid volstond aldus om het verzoek van haar moeder af te wijzen. Deze beoordeling geldt ook ten aanzien van verzoekster zelf. Gelet hierop is haar betoog in het verzoekschrift over het gebrek aan nationale bescherming in Georgië niet dienstig. Ook de actualisatie van de verwerende partij in haar aanvullende nota van 14 april 2026 van haar analyse van het algemeen voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië en de bij de aanvullende nota gevoegde COI Focus “*Georgië – algemene situatie*” van 12 februari 2025 ter ondersteuning hiervan, zijn niet relevant.

In het verzoekschrift insinueert verzoekster dat er, in het kader van de beoordeling van haar eigen verzoek om internationale bescherming, niet kan verwezen worden naar de beoordeling van het beschermingsverzoek van haar moeder, daar deze beoordeling gebaseerd is op het feit dat Georgië toen een veilig land van herkomst was (en dus op het vermoeden dat gepaard gaat met het afkomstig zijn van een land van herkomst dat gekwalificeerd wordt als veilig land van herkomst, terwijl Georgië actueel niet langer als dusdanig gekwalificeerd wordt). Te dezen stelt de Raad vast dat Georgië sinds het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 10 juli 2023) niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. Aldus werd bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder, dat – zo weze herhaald – tevens vermoed wordt te zijn ingediend in verzoeksters hoofde terecht uitgegaan van het feit dat Georgië een veilig land van herkomst was. De Raad ziet niet in waarom niet zou kunnen worden verwezen naar de definitieve beoordeling van dit verzoek, die eveneens geldt ten aanzien van verzoekster. Verzoekster verduidelijkt in ieder geval geenszins waarop zij zich baseert om te stellen dat dit niet het geval is. Hoe dan ook blijkt uit een lezing van het arrest nr. 326 250 van 6 mei 2025 dat de beoordeling van de problemen aangehaald in het kader van het beschermingsverzoek van verzoeksters moeder, en herhaald in verzoeksters eigen verzoek om internationale bescherming, geenszins louter gebaseerd werden op het vermoeden dat er in haar hoofde geen nood aan internationale bescherming bestond, doch ook en bovenal op haar eigen ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien benadrukt de Raad dat de vraag naar het voorhanden zijn van nationale bescherming (hierdoor) irrelevant werd bevonden.

2.3.9. Daarnaast, wat betreft de verklaringen van haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoekster het grootste deel van haar leven buiten Georgië doorbracht, dat zij een leeftijd tegemoet gaat waarin haar identiteit op definitieve wijze wordt gevormd en dat het niet evident is voor haar om zich te herintegreren in Georgië (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9), oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verder haalde jij doorheen het interview zelf geen problemen van die aard aan. Bovendien blijkt uit jouw verklaringen dat je nog familie hebt in Georgië waarmee je een goede band hebt (CGVS, p. 6), dat je nog contact hebt met vriendjes en vriendinnetjes (CGVS, p. 5), dat het goed ging op school in Georgië (CGVS, p. 5) en dat je van je dorp Sno houdt (CGVS, p. 6)."

In het verzoekschrift komt verzoekster niet verder dan het hernemen van de verklaringen van haar advocaat en het toevoegen dat zij zich niet meer zal kunnen aanpassen aan het schoolsysteem in Georgië, waarmee zij geen afbreuk doet aan de voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen. Wat betreft de vermeende moeilijkheden om zich aan te passen aan het Georgische schoolsysteem, stelt de Raad vast dat verzoekster, ondanks het feit dat zij grote delen van haar leven buiten Georgië woonde, aldaar wel naar school ging, minstens in de periode voorafgaand aan haar laatste vertrek uit Georgië en dat zij er vrienden had waarmee zij tot op heden contact onderhoudt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5).

2.3.10. Het loutere gegeven dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt aangemerkt, kan niet gezien worden als een eigen element in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont in ieder geval het tegendeel niet aan. De door haar geciteerde algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië is niet op haar van toepassing en/of is niet van aard om *in concreto* een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken.

2.3.11. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoekster noch tijdens de administratieve procedure, noch in de onderhavige beroepsprocedure enig document neerlegde ter staving van haar eigen verzoek om internationale bescherming.

2.3.12. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is verzoeksters verwijzing naar artikel 48/7 niet dienstig.

2.3.13. Gelet op het voorgaande is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens dit onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en liet zij zich bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Evenmin ligt een schending van het redelijkheidsbeginsel voor aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Waar verzoekster uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS